

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 173 (XVII) — Nr. 203

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 10 martie 2005

SUMAR

	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 547 din 7 decembrie 2004 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. III alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2001 privind unele măsuri referitoare la salarizarea funcționarilor publici și a altor categorii de personal din sectorul bugetar, precum și a personalului din organele autorității judecătorești, ale art. 12 alin. (4) din Legea bugetului de stat pe anul 2002 nr. 743/2001, ale art. 10 alin. (3) din Legea bugetului de stat pe anul 2003 nr. 631/2002 și ale art. 9 alin. (7) din Legea bugetului de stat pe anul 2004 nr. 507/2003	1-5		
		Decizia nr. 63 din 3 februarie 2005 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 25 alin. (2) din Legea serviciilor publice de gospodărie comunală nr. 326/2001	5-6
		HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
		112. — Hotărâre pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 677/2003 privind condițiile de acordare în mod gratuit a asistenței medicale și psihologice, a medicamentelor și protezelor pentru polițiști	7
		131. — Hotărâre privind trecerea unor construcții aflate în administrarea Ministerului Administrației și Internelor din domeniul public al statului în domeniul privat al acestuia	7-8

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 547 din 7 decembrie 2004

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. III alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2001 privind unele măsuri referitoare la salarizarea funcționarilor publici și a altor categorii de personal din sectorul bugetar, precum și a personalului din organele autorității judecătorești, ale art. 12 alin. (4) din Legea bugetului de stat pe anul 2002 nr. 743/2001, ale art. 10 alin. (3) din Legea bugetului de stat pe anul 2003 nr. 631/2002 și ale art. 9 alin. (7) din Legea bugetului de stat pe anul 2004 nr. 507/2003

Ioan Vida — președinte
Nicolae Cochinescu — judecător
Aspazia Cojocaru — judecător
Constantin Doldur — judecător
Kozsokár Gábor — judecător
Acsinte Gaspar — judecător
Petre Ninosu — judecător
Ion Predescu — judecător

Șerban Viorel Stănoiu — judecător
Ion Tiucă — procuror
Daniela Ramona Marițiu — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. III alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2001 privind unele măsuri referitoare la salarizarea funcționarilor publici și a altor

categorii de personal din sectorul bugetar, precum și a personalului din organele autorității judecătorești, ale art. 12 alin. (4) din Legea bugetului de stat pe anul 2002 nr. 743/2001, ale art. 10 alin. (3) din Legea bugetului de stat pe anul 2003 nr. 631/2002 și ale art. 9 alin. (7) din Legea bugetului de stat pe anul 2004 nr. 507/2003, excepție ridicată de Nemoianu Maria, Paraschiv Gavril, Coameșu Nicolae, Luca Mircea, Kiefer Otto, Pomârleanu Nicolae, Fulga Marius, Olteanu Rodica, Dinu Rodica, Micuț Ion, Ungureanu Cerasela, Ionescu Alexandru, Paraschiv Emil, Bobei Anișoara, Gogoci Aurel, Vameșu Carmen, Oprea Viorica, Popa Florina, Oltei Iuliana, Popescu Adriana, Călin Nistor, Petcu Dorin, Pelinel Monica, Voinea Amalia, Lupu Daniela, Preoteasa Valentin, Mihai Iustin, Dumitrașcu Lidia, Vălimăreanu Carmen, Smedescu Ion, Mitrache Vasile, Dicu Marioara, Caplea George, Vlăducu Lavinia, Dobrin Alexandru, Zarioiu Dumitru, Popescu Nicolae, Popescu Lucian, Artemie Daniela, Mirea Gheorghe, Crișan Elena, Constantinescu Aurelia, Zamfir Mariana, Paraschiv Alexandrina, Luță Gheorghita, Vlahos Elena, Botez Elisabeta, Bălășel Simona, Dumitru Daniela, Kiefer Gheorghita, Duțu Elena, Chilian Paulina, Deaconescu Maria, Sandu Marieta, Voicu Amelia, Catrina Valeria, Mitrache Ileana, Stănciugel Daniela, Tălpășanu Viorica, Drăghici Carmen Iuliana, Schell Anca Cristina, Fringulescu Gheorghe, Ardei Vasile, Anghel Stancu, Ghimbășanu Mariana, Duțu Alexandru, Iana Aurelia, Cocor Corina, Coman Adriana, Danielescu Dorina, Giurgea Gabriela, Ilie Gabriela, Marin Nicolae, Petroșel Nicolae, Mihăilă Adelin, Tohăneanu Geta, Voicu Ecaterina, Drăgănescu Adelaida, Apostul Nida, Ene Anișoara, Popescu Cecilia, Chelaru Cristian, Vasile Gavril, Filip Vasile, Matei Stelian, Filip Mihaela, Sileanu Maria, Safta Elena, Creangă Alina, Olteanu Filofteia, Văsii Valerică, Dumitrache Mariana, Cone Cornel, Rădulescu Dorin, Mocanu Iulian, Bilghiru Mihaela, Dragomir Laura, Dumitru Cornelia, Dutoiu Gheorghe, Iepure Camelia, Brutaru Elena, Crăciun Liliana, Ralea Elena, Rimniceanu Mariana, Bologeanu Adriana, Tomiuc Dana, Răducanu Lacrămioara, Roșca Caloenescu Costache, Macovei Daniel, Ionescu Georgeta, Lica Ioana, Enache Aurelia, Iacob Constantin, Radu Ion, Lapuste Rada, Pîrvan Petre, Radu Florin Cătălin, Rădulescu Aurelia, Iftimie Daniela, Spinu Gabriela, Vlad Mihaela, Nazîru Carmen, Leșu Niculina, Carila Viorica, Gamureac Maria Luiza, Toth Mariana, Porumboiu Constanța, Popa Mariana, Stanciu Maria, Meirosu Jenica, Ghioca Cătălin și Avramescu Georgeta în Dosarele nr. 2.029/2004, nr. 1.270/2004, respectiv nr. 3.523/2004 ale Tribunalului Vâlcea, Tribunalului Buzău — Secția civilă, respectiv Tribunalului Brăila — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere că excepțiile de neconstituționalitate ridicate în Dosarele nr. 570D/2004, nr. 571D/2004 și nr. 574D/2004 au conținut identic, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea dosarelor.

Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea Dosarelor nr. 574D/2004 și nr. 571D/2004 la Dosarul nr. 570D/2004, care este primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției

de neconstituționalitate a dispozițiilor art. III alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2001, ale art. 12 alin. (4) din Legea nr. 743/2001 și ale art. 10 alin. (3) din Legea nr. 631/2002, ca inadmisibilă. În acest sens arată că textele criticate s-au aplicat pe o perioadă determinată. În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 alin. (7) din Legea nr. 507/2003, apreciază că aceasta este neîntemeiată, arătând că drepturile reglementate de dispozițiile criticate nu se regăsesc printre drepturile fundamentale reglementate de Constituție, prevederile art. 53 din Constituție nefiind incidente în cauza dedusă judecării.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin Încheierile din 6 octombrie 2004, 11 octombrie 2004 și 27 septembrie 2004, pronunțate în Dosarele nr. 2.029/2004, nr. 1.270/2004 și, respectiv, nr. 3.523/2004, **Tribunalul Vâlcea, Tribunalul Buzău — Secția civilă, respectiv Tribunalul Brăila — Secția civilă au sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. III alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2001 privind unele măsuri referitoare la salarizarea funcționarilor publici și a altor categorii de personal din sectorul bugetar, precum și a personalului din organele autorității judecătorești, ale art. 12 alin. (4) din Legea bugetului de stat pe anul 2002 nr. 743/2001, ale art. 10 alin. (3) din Legea bugetului de stat pe anul 2003 nr. 631/2002 și ale art. 9 alin. (7) din Legea bugetului de stat pe anul 2004 nr. 507/2003.**

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorii acesteia susțin că dispozițiile de lege criticate sunt neconstituționale, deoarece suspendarea aplicării unei legi prin care se recunoaște un drept echivalează cu restrângerea exercițiului aceluși drept, fără a exista vreuna din situațiile în care art. 53 din Constituție permite restrângerea exercițiului unor drepturi. De asemenea, susțin că sunt încălcate și prevederile art. 41 alin. (2) din Constituție, referitoare la concediul de odihnă plătit, care include și dreptul la prima de vacanță.

Tribunalul Vâlcea, Tribunalul Buzău — Secția civilă și Tribunalul Brăila — Secția civilă consideră că excepția de neconstituționalitate este întemeiată, textele de lege criticate contravenind atât dispozițiilor art. 41 alin. (2), cât și dispozițiilor art. 53 din Constituție. În acest sens arată că suspendarea aplicării dispozițiilor care prevăd acordarea unei prime de vacanță prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2001 și prelungirea termenului de suspendare echivalează cu restrângerea exercițiului dreptului de a beneficia de prima de vacanță, aducând atingere existenței acestui drept, fără a fi incidente vreuna din situațiile prevăzute de dispozițiile art. 53 din Constituție.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția ridicată.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Arată că este atribuția legiuitorului să dispună suspendarea aplicării unui act normativ sau a unei dispoziții dintr-un act normativ, acest eveniment legislativ fiind expres reglementat de lege tocmai pentru a nu aduce atingere drepturilor sau libertăților persoanelor. Dispozițiile

criticate nu privesc drepturi fundamentale ale cetățenilor statuate de Constituție. De asemenea, arată că prima de concediu este un drept salarial suplimentar, care nu este prevăzut de Constituție, ci a fost reglementat cu scopul îmbunătățirii calității vieții salariaților, în măsura în care resursele financiare ale bugetului permit aceasta, dispozițiile art. 53 din Constituție nefiind relevante în cauza dedusă judecătii.

Avocatul Poporului, în ceea ce privește critica de neconstituționalitate a dispozițiilor art. III alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2001 și a dispozițiilor art. 9 alin. (7) din Legea nr. 507/2003, față de art. 41 alin. (2) din Constituție, arată că aceasta este neîntemeiată, iar textele de lege criticate instituie o măsură temporară, motivată de faptul că în bugetul de stat pe anul 2004 nu sunt prevăzute sume cu această destinație, stabilirea cuantumului și a principalelor destinații ale alocațiilor bugetare constituind atributul exclusiv al legiuitorului. De asemenea, arată că dispozițiile art. III alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2001 și cele ale art. 9 alin. (7) din Legea nr. 507/2003 nu pun în discuție restrângeri ale exercițiului unor drepturi sau libertăți fundamentale, neputându-se astfel reține nici încălcarea prevederilor art. 53 din Constituție. În ceea ce privește critica de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 12 alin. (4) din Legea nr. 743/2001 și a celor ale art. 10 alin. (3) din Legea nr. 631/2002, apreciază că, potrivit principiului anualității bugetului, aceste legi au fost în vigoare în cursul anului 2002, respectiv 2003. În consecință, ele nu mai erau în vigoare la data sesizării Curții Constituționale, fiind incidente prevederile art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, potrivit cărora Curtea Constituțională se pronunță numai asupra excepțiilor de neconstituționalitate ce au ca obiect dispoziții legale în vigoare.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere al Guvernului și al Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. III alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2001 privind unele măsuri referitoare la salarizarea funcționarilor publici și a altor categorii de personal din sectorul bugetar, precum și a personalului din organele autorității judecătorești, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 108 din 2 martie 2001, ale art. 12 alin. (4) din Legea bugetului de stat pe anul 2002 nr. 743/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 784 din 11 decembrie 2001, ale art. 10 alin. (3) din Legea bugetului de stat pe anul 2003 nr. 631/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 863 din 29 noiembrie 2002, precum și ale art. 9 alin. (7) din Legea bugetului de stat pe anul 2004

nr. 507/2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 853 din 2 decembrie 2003.

Textele de lege criticate au următorul conținut:

— Art. III alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2001: „De asemenea, se suspendă până la data de 1 ianuarie 2002 aplicarea prevederilor art. 41¹ alin. (1) care cuprind dispoziții referitoare la acordarea primei pentru concediul de odihnă și ale art. 45 alin. (1) referitoare la cuantumul sporului cu care se plătesc orele lucrate peste durata normală a timpului de muncă din Legea nr. 50/1996 privind salarizarea și alte drepturi ale personalului din organele autorității judecătorești, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 563 din 18 noiembrie 1999, modificată și completată prin Ordonanța Guvernului nr. 83/2000 pentru modificarea și completarea Legii nr. 50/1996 privind salarizarea și alte drepturi ale personalului din organele autorității judecătorești, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 425 din 1 septembrie 2000, precum și aplicarea prevederilor art. IV referitoare la acordarea primei cu ocazia plecării în concediul de odihnă din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 237/2000 pentru modificarea Legii nr. 21/1999 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 614 din 29 noiembrie 2000.”;

— Art. 12 alin. (4) din Legea nr. 743/2001: „Termenele prevăzute la art. III din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2001 privind unele măsuri referitoare la salarizarea funcționarilor publici și a altor categorii de personal din sectorul bugetar, precum și a personalului din organele autorității judecătorești, aprobată și modificată prin Legea nr. 386/2001, se prelungesc până la data de 31 decembrie 2002.”;

— Art. 10 alin. (3) din Legea nr. 631/2002: „Termenele prevăzute la art. III din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2001 privind unele măsuri referitoare la salarizarea funcționarilor publici și a altor categorii de personal din sectorul bugetar, precum și a personalului din organele autorității judecătorești, aprobată cu modificări prin Legea nr. 386/2001, cu modificările ulterioare, se prelungesc până la data de 31 decembrie 2003.”;

— Art. 9 alin. (7) din Legea nr. 507/2003: „(7) Aplicarea prevederilor din actele normative în vigoare referitoare la primele ce se acordă cu ocazia plecării în concediul de odihnă, precum și a celor ale art. 32 alin. (2) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, cu modificările și completările ulterioare, se suspendă până la data de 31 decembrie 2004.”

Autorii excepției susțin că dispozițiile legale criticate încălcă prevederile constituționale cuprinse în art. 41 alin. (2) și art. 53 alin. (1), ce au următorul conținut:

— Art. 41 alin. (2): „(2) Salariații au dreptul la măsuri de protecție socială. Acestea privesc securitatea și sănătatea salariaților, regimul de muncă al femeilor și al tinerilor, instituirea unui salariu minim brut pe țară, repausul săptămânal, concediul de odihnă plătit, prestarea muncii în condiții deosebite sau speciale, formarea profesională, precum și alte situații specifice, stabilite prin lege.”;

— Art. 53 alin. (1): „(1) Exercițiul unor drepturi sau al unor libertăți poate fi restrâns numai prin lege și numai dacă se impune, după caz, pentru: apărarea securității naționale, a ordinii, a sănătății ori a moralei publice, a drepturilor și a libertăților cetățenilor; desfășurarea instrucției penale; prevenirea consecințelor unei calamități naturale, ale unui dezastru ori ale unui sinistru deosebit de grav.”

Prin art. I pct. 38 din Ordonanța Guvernului nr. 83/2000 pentru modificarea și completarea Legii nr. 50/1996 a fost introdus articolul 41¹, care dispune că magistrații și celelalte categorii de personal salarizate în baza acestei legi au dreptul pe perioada concediului de odihnă, pe lângă indemnizația de concediu, la o primă egală cu indemnizația brută sau, după caz, salariul de bază brut, din luna anterioară plecării în concediu, care se impozitează separat. Prin art. III alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2001 a fost suspendată aplicarea acestor prevederi până la data de 1 ianuarie 2002, acest termen fiind prelungit, succesiv, prin Legea bugetului de stat pe anul 2002 nr. 743/2001 și Legea bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2002 nr. 744/2001, Legea bugetului de stat pe anul 2003 nr. 631/2002 și Legea bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2003 nr. 632/2002, Legea bugetului de stat pe anul 2004 nr. 507/2003 și Legea bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2004 nr. 519/2003 și prin Legea bugetului de stat pe anul 2005 nr. 511/2004, până la 31 decembrie 2002, 31 decembrie 2003, 31 decembrie 2004, respectiv 31 decembrie 2005.

Curtea reține că, potrivit dispozițiilor art. 138 alin. (2) din Constituție, care consacră principiul anualității bugetului de stat, Legile nr. 743/2001 și nr. 631/2002 au fost în vigoare în cursul anului 2002, respectiv 2003, perioade pentru care s-a aprobat bugetul de stat. În consecință, legile criticate nemaifiind în vigoare, excepția de neconstituționalitate este contrară dispozițiilor art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, potrivit căroră Curtea Constituțională decide numai asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești sau de arbitraj comercial privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe în vigoare. În acest sens este și jurisprudența Curții

Constituționale, care prin Decizia nr. 61 din 26 februarie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 269 din 23 aprilie 2002, a reținut că principiul anualității bugetului de stat este de natură constituțională. Acest principiu se aplică atât actului legislativ denumit buget, cât și componentelor sale care, subsumându-se întregului, adică bugetului în ansamblul lui, nu pot fi separate de el.

De asemenea, Curtea constată că și dispozițiile art. III alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2001 au avut o aplicabilitate temporară, ele fiind în vigoare între 2 martie 2001, data publicării ordonanței în Monitorul Oficial al României, și 1 ianuarie 2002. În consecință, nemaifiind în vigoare, excepția de neconstituționalitate este contrară dispozițiilor art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, Curtea urmând a respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. III alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2001 ca inadmisibilă.

Examinând excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 alin. (7) din Legea nr. 507/2003, Curtea constată că textul art. 53 din Constituție stabilește condițiile și limitele restrângerii exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți. El are în vedere însă drepturile și libertățile fundamentale înscrise în capitolul II al titlului II din Constituția României, nu și alte drepturi. Or, cele cuprinse în dispozițiile de lege criticate se referă la beneficiul unor drepturi salariale suplimentare, cum este și prima de concediu, ceea ce nu constituie un drept constituțional fundamental, prevederile art. 53 din Constituție nefiind incidente în cauză. Astfel, legiuitorul este în drept să acorde aceste drepturi, să le modifice ori să înceteze acordarea lor, precum și să stabilească perioada în care le acordă.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. III alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2001 privind unele măsuri referitoare la salarizarea funcționarilor publici și a altor categorii de personal din sectorul bugetar, precum și a personalului din organele autorității judecătorești, ale art. 12 alin. (4) din Legea bugetului de stat pe anul 2002 nr. 743/2001 și ale art. 10 alin. (3) din Legea bugetului de stat pe anul 2003 nr. 631/2002, excepție ridicată de Nemoianu Maria, Paraschiv Gavril, Coameșu Nicolae, Luca Mircea, Kiefer Otto, Pomârleanu Nicolae, Fulga Marius, Olteanu Rodica, Dinu Rodica, Micuț Ion, Ungureanu Cerasela, Ionescu Alexandru, Paraschiv Emil, Bobei Anișoara, Gogoci Aurel, Vameșu Carmen, Oprea Viorica, Popa Florina, Oltei Iuliana, Popescu Adriana, Călin Nistor, Petcu Dorin, Pelinel Monica, Voinea Amalia, Lupu Daniela, Preoteasa Valentin, Mihai Iustin, Dumitrașcu Lidia, Vălimăreanu Carmen, Smedescu Ion, Mitrache Vasile, Dicu Marioara, Caplea George, Vlăducu Lavinia, Dobrin Alexandru, Zarioiu Dumitru, Popescu Nicolae, Popescu Lucian, Artemie Daniela, Mirea Gheorghe, Crișan Elena, Constantinescu Aurelia, Zamfir Mariana, Paraschiv Alexandrina, Luță Gheorghita, Vlahos Elena, Botez Elisabeta, Bălășel Simona, Dumitru Daniela, Kiefer Gheorghita, Duțu Elena, Chilian Paulina, Deaconescu Maria, Sandu Marieta, Voicu Amelia, Catrina Valeria, Mitrache Ileana, Stănciugel Daniela, Tălpășanu Viorica, Drăghici Carmen Iuliana, Schell Anca Cristina, Fringulescu Gheorghe, Ardei Vasile, Anghel Stancu, Ghimbășanu Mariana, Duțu Alexandru, Iana Aurelia, Cocor Corina, Coman Adriana, Danielescu Dorina, Giurcea Gabriela, Ilie Gabriela, Marin Nicolae, Petroșel Nicolae, Mihăilă Adelin, Tohăneanu Geta, Voicu Ecaterina, Drăgănescu Adelaida, Apostol Nida, Ene Anișoara, Popescu Cecilia, Chelaru Cristian, Vasile Gavril, Filip Vasile, Matei Stelian, Filip Mihaela, Sileanu Maria, Safta Elena, Creangă Alina, Olteanu Filofteia, Văsii Valerică, Dumitrache Mariana, Cone Cornel, Rădulescu Dorin, Mocanu Iulian, Bilghiru Mihaela, Dragomir Laura, Dumitru Cornelia, Dutoiu Gheorghe, Iepure Camelia, Brutaru Elena, Crăciun Liliana, Ralea Elena, Rimniceanu Mariana, Bologeanu Adriana, Tomiuc Dana, Răducanu Lăcrămioara, Roșca Caloenescu Costache, Macovei Daniel, Ionescu Georgeta, Lica Ioana, Enache Aurelia, Iacob Constantin, Radu Ion, Lapuste Rada, Pîrvan Petre, Radu Florin Cătălin, Rădulescu Aurelia, Iftimie Daniela, Spinu Gabriela, Vlad Mihaela, Nazîru Carmen, Leșu Niculina, Carila Viorica, Gamureac Maria Luiza, Toth Mariana, Porumboiu Constanța, Popa Mariana, Stanciu Maria, Meirosu Jenica, Ghioca Cătălin și Avramescu Georgeta în Dosarele

nr. 2.029/2004, nr. 1.270/2004, respectiv nr. 3.523/2004 ale Tribunalului Vâlcea, Tribunalului Buzău — Secția civilă, respectiv Tribunalului Brăila — Secția civilă.

2. Respinge, ca fiind neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 alin. (7) din Legea bugetului de stat pe anul 2004 nr. 507/2003, excepție ridicată de aceiași autori în aceleași dosare ale aceluiași instanțe.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 7 decembrie 2004.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 63

din 3 februarie 2005

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 25 alin. (2) din Legea serviciilor publice de gospodărie comunală nr. 326/2001

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Florentina Baltă	— procuror
Mihai Paul Cotta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 25 alin. (2) din Legea serviciilor publice de gospodărie comunală nr. 326/2001, excepție ridicată de Societatea Comercială „TSP Ecoterm” — S.A. Năvodari în Dosarul nr. 2.030/Com/2004 al Tribunalului Constanța — Secția comercială.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, ca neîntemeiată. Se apreciază că prevederile criticate sunt constituționale, deoarece nu creează discriminări între persoanele fizice și cele juridice beneficiare ale serviciilor de termoficare, acestea aflându-se în situații diferite care impun soluții diferite.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 29 iunie 2004, pronunțată în Dosarul nr. 2.030/Com/2004, **Tribunalul Constanța — Secția comercială a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 25 alin. (2) din Legea serviciilor publice de gospodărie comunală nr. 326/2001**, excepție ridicată de Societatea Comercială „TSP Ecoterm” — S.A. Năvodari într-o cauză având ca obiect judecarea cererii de pretenții, formulată împotriva autorului excepției.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că, „în contextul creat de cadrul special de reglementare reprezentat prin dispozițiile art. 4 al Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 162/1999 privind instituirea prețului național de referință pentru energia

termică furnizată populației prin sisteme centralizate, precum și pentru acordarea de ajutoare bănești pentru categoriile defavorizate ale populației, dar mai ales de prevederile art. 1 alin. 1 și 2, ale art. 2 alin. 2 și ale art. 3 al Ordonanței Guvernului nr. 6/2003 privind acordarea unor facilități populației pentru plata energiei termice”, dispozițiile legale criticate creează „un dezechilibru major între drepturile constituționale recunoscute persoanelor fizice — beneficiare ale serviciilor de termoficare și cele ale operatorilor acestor servicii”, încălcându-se astfel dispozițiile art. 16 alin. (1) din Constituție.

Tribunalul Constanța — Secția comercială, formulându-și opinia asupra excepției de neconstituționalitate, consideră că excepția este neîntemeiată, întrucât dispozițiile art. 16 din Constituție nu sunt incidente în cauză, „principiul egalității în fața legii și autorităților, consacrat de acest text, fiind aplicabil exclusiv în raporturile dintre cetățeni ca subiecte individuale de drept civil”.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În argumentarea acestui punct de vedere se arată că prevederile criticate nu fac nici un fel de diferențiere între diferitele categorii de beneficiari sau între aceștia și operatorii de servicii publice de gospodărie comunală.

În opinia Guvernului, dispozițiile art. 16 alin. (1) din Constituție nu sunt incidente în cauză.

Avocatul Poporului consideră că prevederile criticate sunt constituționale.

În motivarea acestui punct de vedere se arată că susținerile autorului excepției, „potrivit cărora dispozițiile legale criticate ar institui o inegalitate între persoanele fizice și juridice beneficiare ale serviciilor de gospodărie comunală, pe de o parte, și prestatorii acestor servicii publice (persoane juridice), pe de altă parte, nu pot fi primite, întrucât principiul fundamental consacrat de art. 16 din Constituție se referă exclusiv la egalitatea în drepturi a

cetățenilor, iar nu la raporturile dintre cetățeni și autoritățile publice ori reprezentanții lor“. În acest sens este menționată Decizia Curții Constituționale nr. 286/2001.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 25 alin. (2) din Legea serviciilor publice de gospodărie comunală nr. 326/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 359 din 4 iulie 2001.

Aceste dispoziții legale au următorul conținut:

— Art. 25 alin. (2) din Legea nr. 326/2001: *„Întârzierea în achitarea sumelor datorate, după expirarea termenului prevăzut la alin. (1), atrage majorări de întârziere egale cu cele utilizate pentru neplata obligațiilor față de bugetul de stat; valoarea penalităților nu va depăși cuantumul debitului și se constituie venit al prestatorului.“*

Dispozițiile art. 25 alin. (1) din Legea nr. 326/2001, la care se face referire în textul de lege criticat, au următorul cuprins: *„Persoanele fizice și juridice beneficiare ale serviciilor de gospodărie comunală, precum și persoanele juridice consumatoare de energie electrică și termică, gaze naturale și combustibili sunt obligate să achite contravaloarea facturilor reprezentând serviciile prestate, respectiv utilitățile furnizate, în termen de 30 de zile de la data emiterii facturii.“*

Textul constituțional invocat în susținerea excepției are următorul cuprins:

— Art. 16: *„(1) Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.“*

Autorul excepției susține că prevederile legale criticate, care stabilesc, în sarcina persoanelor juridice — operatori ai serviciilor publice de furnizare a agentului termic și a apei calde menajere —, obligația achitării de penalități celorlalți prestatori de servicii publice de gospodărie

comunală, pentru întârzierea în achitarea sumelor datorate, chiar și atunci când operatorii serviciilor de termoficare nu își pot recupera sumele de la debitorii lor, sunt discriminatorii față de beneficiarii serviciilor de termoficare cărora, prin legi speciale, li se acordă facilități financiare pentru plata energiei termice.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că textul criticat nu încalcă principiul egalității, înscris în art. 16 alin. (1) din Constituție.

Dispozițiile art. 25 alin. (2) din Legea nr. 326/2001 instituie obligația pentru persoanele fizice și juridice beneficiare de serviciile de gospodărie comunală prevăzute la alin. (1) al aceluiași articol de a plăti majorări de întârziere, după expirarea termenului de 30 de zile de la data emiterii facturii pentru serviciile prestate, respectiv utilitățile furnizate.

Prevederile legale criticate nu fac nici un fel de diferențiere ori discriminare între beneficiarii serviciilor publice de gospodărie comunală sau între aceștia și operatorii unor astfel de servicii.

Curtea reține, în conformitate cu jurisprudența sa, că nu constituie o încălcare a principiului constituțional al egalității faptul că legiuitorul nu prevede, la alin. (1) și (2) ale art. 25 din Legea nr. 326/2001, aceeași obligație și pentru persoanele fizice consumatoare de energie electrică și termică, gaze naturale și combustibili, întrucât cele două categorii de subiecte de drept consumatoare de energie — persoanele fizice și persoanele juridice — se află în situații deosebite din punct de vedere al puterii economice și al posibilității de plată, ceea ce impune din partea statului un tratament juridic diferit, care se justifică rațional și obiectiv, mai ales în acest domeniu cu evidente implicații sociale.

Celelalte probleme ridicate de autorul excepției privind dificultățile în încasarea sumelor ce-i sunt datorate sau necorelarea textului criticat cu dispoziții cuprinse în alte acte normative nu intră sub incidența controlului de constituționalitate exercitat de Curte, ci reprezintă, eventual, probleme de modificare și completare a legislației, de coordonare legislativă, de resortul exclusiv al autorității legiuitoare. În acest sens, dispozițiile art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 stabilesc unele limite ale controlului exercitat de Curtea Constituțională, precizând că instanța de contencios constituțional nu poate *„modifica sau completa prevederile supuse controlului“*.

Potrivit considerentelor expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 25 alin. (2) din Legea serviciilor publice de gospodărie comunală nr. 326/2001, excepție ridicată de Societatea Comercială „TSP Ecoterm“ — S.A. Năvodari în Dosarul nr. 2.030/Com/2004 al Tribunalului Constanța — Secția comercială.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 3 februarie 2005.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mihai Paul Cotta

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****HOTĂRĂRE**

pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 677/2003 privind condițiile de acordare în mod gratuit a asistenței medicale și psihologice, a medicamentelor și protezelor pentru polițiști

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Hotărârea Guvernului nr. 677/2003 privind condițiile de acordare în mod gratuit a asistenței medicale și psihologice, a medicamentelor și protezelor pentru polițiști, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 432 din 19 iunie 2003, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 5, după alineatul (5) se introduce un nou alineat, alineatul (5¹), cu următorul cuprins:

„(5¹) În cazul unor boli speciale, durata concediilor medicale de recuperare este mai mare și se diferențiază astfel:

a) un an, în intervalul ultimilor 2 ani, pentru tuberculoza pulmonară și unele boli cardiovasculare, stabilite de Casa Națională de Pensii și Alte Drepturi de Asigurări Sociale, cu acordul Ministerului Sănătății și al Ministerului Muncii, Solidarității Sociale și Familiei;

b) un an, cu drept de prelungire, la propunerea comisiilor de expertiză medicală și evaluare a capacității de

muncă, până la un an și jumătate în intervalul ultimilor 2 ani, pentru tuberculoza meningeală, peritoneală și urogenitală, inclusiv a glandelor suprarenale, precum și pentru SIDA și cancer de orice tip, în funcție de stadiul bolii;

c) un an și jumătate, în intervalul ultimilor 2 ani, pentru tuberculoza pulmonară operată și osteoarticulară;

d) 6 luni, cu posibilitatea de prelungire până la maximum un an, în intervalul ultimilor 2 ani, pentru alte forme de tuberculoză extrapulmonară, la propunerea comisiilor de expertiză medicală și evaluare a capacității de muncă.“

2. Alineatul (6) al articolului 5 va avea următorul cuprins:

„(6). Acordarea concediilor medicale de recuperare și plata în continuare a drepturilor bănești, conform reglementărilor în vigoare privind salarizarea polițiștilor, pentru cazurile prevăzute la alin. (5) și (5¹), se fac numai cu aprobarea ministrului administrației și internelor.“

PRIM-MINISTRU

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Ministrul administrației și internelor,

Vasile Blaga

Ministrul muncii, solidarității sociale și familiei,

Gheorghe Barbu

Ministrul sănătății,

Mircea Cintează

Ministrul finanțelor publice,

Ionel Popescu

București, 24 februarie 2005.

Nr. 112.

GUVERNUL ROMÂNIEI**HOTĂRĂRE**

privind trecerea unor construcții aflate în administrarea Ministerului Administrației și Internelor din domeniul public al statului în domeniul privat al acestuia

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 10 alin. (2) din Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, cu modificările ulterioare, și al art. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 112/2000 pentru reglementarea procesului de scoatere din funcțiune, casare și valorificare a activelor corporale care alcătuiesc domeniul public al statului și al unităților administrativ-teritoriale, aprobată prin Legea nr. 246/2001,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă trecerea din domeniul public al statului în domeniul privat al acestuia a două construcții aflate în administrarea Ministerului Administrației și

Internelor, situate în municipiul Medgidia, str. Mihai Bravu nr. 13, județul Constanța, identificate potrivit anexei care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Trecerea în domeniul privat al statului a construcțiilor menționate la art. 1 se face în vederea scoaterii din funcțiune și demolării acestora.

Art. 3. — După scoaterea din funcțiune și demolarea construcțiilor menționate la art. 1, Ministerul Administrației și Internelor își va actualiza în mod corespunzător datele din evidența cantitativ-valorică.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Ministrul administrației și internelor,
Vasile Blaga
Ministrul finanțelor publice,
Ionel Popescu

București, 24 februarie 2005.
Nr. 131.

ANEXĂ

DATELE DE IDENTIFICARE
a construcțiilor aflate în administrarea Ministerului Administrației și Internelor
care trec din domeniul public al statului în domeniul privat al acestuia

Adresa imobilului	Persoana juridică care administrează imobilul	Caracteristicile bunurilor care trec în domeniul privat al statului	Numărul de inventar atribuit de Ministerul Finanțelor Publice
Municipiul Medgidia, str. Mihai Bravu nr. 13, județul Constanța	Ministerul Administrației și Internelor	Pavilion 07 — „dormitor“ (construcție parter) — Suprafața construită = 100 m ² — Valoarea contabilă recalculată = 262.031.074 lei Pavilion 10 — „beci, padoc“ (construcție parter) — Suprafața construită = 300 m ² — Valoarea contabilă recalculată = 185.937.698 lei	101.122 (parțial) 101.122 (parțial)

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București,
IBAN: RO75RNCB5101000000120001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 224.09.71/150, fax 225.00.43, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, tel./fax 410.77.36 și 410.47.23
Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial”

